Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Sosește Domnul, și Se vestește pe Sine Însuși la porți și intră cuvânt în cetate și găsește străjuire și primire, că e zi de sărbătoare îngerească, și îngerii străjuiesc și Îl slăvesc pe El.

Mai întâi, pace la porți, pace vouă, celor din porți, care-Mi faceți primirea în cetate și în carte! Și sunt cu cei din cer aici deasupra și suntem așezați cerește, frumos și slăvit, și suntem slava celor strânși laolaltă aici, acum, în staulul pregătit de sărbătoare și petrecem clipe de dragoste cerească, Domnul cu voi, și cu sfinții Săi veniți la voi.

Am ocrotit și ocrotesc pe cei aflați pe cale spre izvor ori de câte ori pornesc spre Mine ca să le dau din cer și să-i învăț să-Mi fie și să-Mi rămână fii, și vor putea aceasta numai dacă sunt și vor fi ca Mine, blânzi și smeriți cu inima și păstrându-se așa în toată clipa prin orice stări ar trece, în orice încercări s-ar afla, și spun acum aceasta că văd ca un Dumnezeu, văd cât de greu îi este celui ce-și alege pe Domnul de cale și de viață, și cât de greu îi pare să se păstreze cald la inimă, prielnicie găsind în el dragostea de Dumnezeu și de frați.

Fiilor, fiilor, ne întâlnim aici în zi de sărbătoarea îngerească. Pace vouă! Eu pacea inimii v-o doresc, și vă dăruiesc cu ea, căci firea îngerilor alege cu cei blânzi și smeriți cu inima. Încep cu o povață, vă dau povață sfântă: o, fiți cu veghe mereu, ca nu cumva să vă lăsați inima spre încordare, chiar dacă de la voi sau din părți vine pricina care v-ar înăspri inima și simțirea ei, căci Duhul lui Dumnezeu nu vă mai poate lucra, nu mai are popas în voi și pentru voi când vă aspriți cu rece în inimă. Vine răceală și mai mare apoi, și vine apoi răutatea inimii și sunteți apoi în stare să faceți rău celor de care vă nemulțumiți sau vă dezamăgiți, căci așa îl lucrează satana pe omul nemulțumit, pe cel ce se tulbură ușor, pe cel fără de iubire și de veghe pentru ea, pe cel fără de umilință, fără de răbdare, și vă cade satana de pe calea care vă ține ai Domnului pe voi și vă trage pe calea lumii, pe care omul se pierde din Dumnezeu și e în stare de orice răutate apoi, ca și satana.

O, pace vouă, celor adunați cu Mine aici, fiilor! Cu povață de viață și cu simțire îngerească M-am așezat cu voi la masă de sărbătoare acum. O, nu uitați de Mine, Eu sunt blând și smerit cu inima și de aceea sunt veșnic și sunt Cel veșnic, fiilor. Se golește omul de puterea cea de sus în el când inima lui se încordează, se încrâncenează. Voiesc să pot Eu în voi, nu voi. Cel ce poate el, acela se desparte de Mine ca să poată el în el și pentru el, și nu Eu. Eu sunt blând și smerit cu inima și nu fac voia Mea, ci voia Tatălui o fac, măi fiilor, iar Tatăl este Cel ce poate întru Mine. O, ce frumos, ce sfânt vă învăț ca să știți apoi cum puteți să fiți ai lui Dumnezeu. Nimic nu i se pare omului mai greu ca și aceasta, dar ca să nu fie al Domnului i se pare așa de ușor, așa la îndemână, fiilor. Stau îngerii și sfinții numai ochi, numai urechi la cuvântul Meu de peste voi. Ei nu au voia lor, iar lucrul lor este să dea de la Dumnezeu omului, iar prin aceasta să fie păzit de căderea în cursele întinse de satana pentru cei ce se luptă pe calea Domnului, după ce ei și-o aleg pentru ei.

O, veniți la Mine și vă voi învăța, fiilor! Iubirea de Dumnezeu îi face omului dulce viața, dulce inima, dulci simțirea și lucrarea. O, nu tot așa este și cu cei ce se iubesc pe ei înșiși făcându-și voia. Aceia sunt încordați și sunt neliniștiți, nemulțumiți, sunt în tot felul, căci pentru voia liberă, pentru neascultare, pentru nesupunere spre creștere, pentru necredință apoi, o, trebuie să lupți să le ai și să le lucrezi peste tine și să te împotrivești prin ele cu orice preț asupra celor cărora te-ai încredințat ca să fii cu Dumnezeu și cu veghe peste tine și ca să poți aceasta. O, fiule, pentru voia liberă trebuie să minți, să te fățărnicești, să învinuiești fără temei, să tragi jos din

cinste pe cei pe care ajungi să-i urăști că-ți umblă la purtarea ta ca să ți-o ajusteze sau să te ocrotească de căderi în dureri, de curse diavolești, de lovituri, de plata pentru greșeli.

O, ce urât este în lume, ce urât cu lumea, ce urât, fiilor, ce urât! Peste tot este împiedicat binele. Peste tot sunt inși care aduc neajunsuri, fiind ei împărțiți între scopuri necurate. Cine să-i învețe pe oameni libertatea, iubirea de Dumnezeu, inima curată, statornicia și lucrul credinței nefățarnice? O, și în rai a fost omul în stare să părăsească voia Mea pentru voia sa, să gândească mai întâi la el, și numai apoi la Dumnezeu, după ce se răcise de Domnul.

Fiilor, fiilor, nu pot să nu vă spun că omul fără dragoste între el și Dumnezeu este om păcătos, se dă păcatului, de care are el dragoste, dragostea cea omenească, și care cu păcat este numită dragoste. Omul care iubește păcatul este om fără dragoste, căci dragostea înseamnă numai Dumnezeu. Când dragostea dintre oameni nu este Dumnezeu ei sunt lipsiți de dragoste. Luați aminte, luați aminte, că mari cuvinte și mari povețe vă dau. Am voit și voiesc să fac îngerilor bucurie când ei văd cum vă învăț viața cea îngerească și tânjirea după ea. E văzduhul țesut cu sfinți și cu îngeri și stăm deasupra cu mare sărbătoare în ziua aceasta. Cei din cer se întrepătrund și nu-și taie calea sau statul unii altora, și numai frumusețe este în firea celor cerești.

Avem la masă îngerească petrecere dulce prin darul milei Mele. Închinăm masă de pomenire celor ce așteaptă scularea, învierea, fiilor. Odată cu Noi și cu voi sunt și ei aici, la masa dragostei îngerești și-și înțeleg lucrarea, căci ei se roagă pentru voi, iar voi pentru ei, și iată chemarea la masă pentru ei. Toți vă privesc și vă numesc ca și pe Mine, izbăvitorii lor. Aici se pune masă de pomenire după voia Mea și a lor, după cum încap în cer jertfa dragostei și mila.

Fiilor, fiilor, ori de câte ori sosesc aici cu sfinții ne facem primirea unii altora, voi Nouă, iar Noi vouă, căci cetatea aceasta este și a Noastră și a voastră și e minunea coborâtă de la Dumnezeu pe pământ aici, și spun aceasta ca să știți mereu pe ce pământ stați, și câtă datorie sfântă trebuie să dovediți, și câtă așezare din zi în zi tot mai mare vă trebuie, căci voi lucrați cu cei din cer, fiilor. N-are lumea din jur cum să priceapă acoperita Mea taină cu voi, căci ochii celor din jur sunt ținuți să vadă, și chiar și mintea să înțeleagă, fiindcă omul este nefăcut, nu are facerea Mea peste el, și nici nu caută s-o aibă, de vreme ce nu știe ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul. Voi însă ungere aveți de la Duhul Sfânt și știți tot ce Eu vă dau să știți, și ce nu știu oamenii, chiar dacă ei vă văd pe voi atâta de firești, ca pe niște oameni de rând. O, și nu știe și n-a știut nici măcar poporul cel credincios cuvântului Meu de peste voi, nu știe și n-a știut să vă priceapă și să înțeleagă taina Mea cu voi, binele pe care dau să-l aduc pe pământ prin voi și peste oameni, fiilor.

Mai mult nu pot să spun, căci oamenii n-ar avea sfiala aceea sfântă și cumințenia cerută de Domnul pentru cei curați cu inima și lipsiți de duhul fariseilor sau al iudelor, că mulți au dat să vă iubească, iar acum vă grăiesc de rău, aruncă vină spre voi, gândesc omenește și după mintea lor, înțeleg strâmb din pricina orbirii lor, care vine de la dorințe, și din pricina neumilinței de duh, fiilor. O, i-aș învăța pe toți dragostea Mea, aplecarea, fiilor, căci Eu M-am aplecat mereu, ba chiar și lor de atâtea ori, ca să-i învăț și pe ei aplecarea, dar n-au învățat, și s-au dus în lume, s-au dus, fiilor, iar lumea este urâtă, este pocită, este murdară și vicleană, este fără Dumnezeu lumea, măi fiilor, iar ei s-au dus printre cei fără Dumnezeu în ei, s-au dus să ia de la ei, că au pierdut temerea de Dumnezeu și i-a pierdut pe ei mintea lor, inima încrâncenată și neaplecată i-a pierdut pe ei. Dar vom netezi la loc toate golurile și nu va fi cum spun ei după dorința lor de a cădea mulți așa cum ei au căzut, dar dacă ar mai fi de căzut ar cădea cei care ar face ce au făcut ei, căci și-au spus unii altora nemulțumirile și s-au slăbit așa unii pe alții, scriindu-li-se păcat grăirile dintre ei pe furiș împărtășite, numai că au uitat și dau încă să uite că vor plânge și le va fi dor cu usturime de locul lor de lângă Mine și de lângă voi, mai ales că nu încetează să greșească așa cum au greșit, cu duhul judecății, căci cei neumiliți sunt îndrăzneți, și nu-și privesc greșelile lor, pentru care le trebuie vederea cea din Dumnezeu în om.

Mă doare, Mă doare, fiilor, că și din cei ce vin în sărbători la izvor nu dau să se așeze frumos și să se lepede de omul lor cel vechi și de obiceiul cel urât al multor purtări, de care nu se vindecă chiar dacă vin, chiar dacă aud rugile Mele de peste ei. I-aș ruga să nu se joace de-a mersul lor cu Dumnezeu, că nu oricum se cheamă mers orice fel de mers. I-aș ruga cu îngerii și cu sfinții să iubească după adevăr duhul rugăciunii, că mult le lipsește aceasta lor. O, e prea mare minune să se roage omul când el se așează să se roage și să primească apoi și să aibă ceea ce cere în rugăciune, că omul trebuie să împlinească apoi ceea ce el cere să aibă de la Dumnezeu.

Glasul îngerilor sărbătoriți în ziua aceasta se aude în Mine așa cum Eu, Domnul lor, Mă aud în ei, în cei ce nu au voia lor, de vreme ce ei sunt hărăziți să fie voia Domnului între cer și pământ, și iată ce dulce răsună glasul lor.

— Străjui-va îngerii Domnului împrejurul celor ce se tem de El, și aceasta este voia pe care o avem de la Tine s-o împărțim, Doamne, iar cei ce sunt ai Tăi trebuie să știe cum să fie ei când se așează la rugăciunea spre Tine și spre cei din cer, căci gata sunt cei din cer împrejurul celor ce se tem de Domnul ca să-i ajute pe ei la cererea lor. O, ce să ceară ei? Pe Tine să Te ceară, și nimic fără Tine să nu fie și să nu facă ei în gând sau în faptă, că pe pământ e numai primejdie clipă de clipă, și numai rugăciunea care este rugăciune ferește de primejdie și aduce paza cerului pe pământ lângă om.

Dar voi, cei ce luați de la Domnul cuvânt, o, măsurați cu măsură dreaptă, ca să nu rămâneți datori Domnului. El vă dă cuvânt și toate prin cuvânt. Dați și voi Lui, că asta înseamnă să fiți cu Domnul și să lucrați Lui, ca și noi, cei din cer, căci cerul și pământul au nedespărțire în lucru, iar Duhul Sfânt unește și făptuiește, precum este scris. Așadar, împrejurul Domnului stând, așa să străjuiți, ca și îngerii din cer pentru voi străjuind, iar temerea de Dumnezeu este nedespărțirea de El, și apoi iubirea cea pentru El, numai pentru El, numai pentru Tine, o, Doamne, ca să fie omul, și nu să cadă ca și Adam, care Te-a uitat dacă nu s-a mai temut, căci a lucrat fără Tine în rai, și Te-a uitat apoi și pe pământ atâta vreme, Doamne. O, slavă Ție de la noi în ziua aceasta, și pace de sus peste cei strânși la izvorul Tău de cuvânt aici! Amin.

— Mângâieri ne împărțim, o, îngeri slujitori, iubiții Mei. Am fost întâmpinați aici cu serbare pentru voi. Aici suntem primiți și slăviți și împărțiți apoi.

Aducem mulțumirea bucuriei noastre de la cei ce au venit și au luat din cer acum, și dăruim pază cerească la întoarcerea lor acasă și-i rugăm pe ei să arate celor din cer că iubesc pe Domnul, că iau de la El și că împlinesc povața Lui de peste ei.

Am de așezat în carte cuvânt scris pentru lipsa măsurii dreptății lucrurilor înăuntrul bisericii din lume în neamul român. Dau să uite cei ce stau mari în mijlocul turmei că musca se așează și pe creștetul împăratului, și pe cel al argatului, ca și la masa acestora, că musca nu poate fi oprită să zboare și să păteze oriunde ar vrea ea să se așeze, numai că cei ce stau mari peste biserică își arată fățărnicia că pot ei să judece pe cele ale turmei, dar Dumnezeu știe ca Dumnezeu, nu ca omul cel de deasupra, atât de slab și de mărginit lucrul judecății lucrurilor. O, ce vor face ei dacă vor tot da în lături Scripturile și poveștele din ele? O, cine sunt ei? Cui slujesc așa cum lucrează ei? O, cine sunteți voi? - îi întreb Eu, Domnul. Am de lăsat cuvânt scris în carte peste biserică, fiindcă iată-i, leapădă învățătura cea pentru ea.

Fiilor, fiilor, ați trudit și ați așezat sărbătoare și petrecere cerească aici. Bucuria pe care o faceți voi celor din cer și celor de pe pământ oaspeți aici, în cetatea Mea cu voi, să se întoarcă la voi, ca să avem unii de la alții, că datori suntem unii altora cu iubirea și cu bucuria cea pentru ea, iar Tatăl ni le înmulțește nouă.

Fiți rugători ai rugăciunii neîncetate, căci toate vi se pun rugăciuni, fiilor: mersul în slujba cerului, lucrul lucrat pentru așternutul Meu cu voi și cel pentru sărbători, mintea care slujește lucrurilor Mele cu voi, văzul, auzul și lucrul lor pentru Domnul, toate sunt rugăciuni, toate pregătiri pentru rugăciuni, iar duhul care se roagă, o, să nu înceteze nici o clipă, fiilor, că Eu am vestit vremea aceasta încă de acum două mii de ani că va veni, că precum picioarele te poartă spre lo-

cul îngenuncherii și al întâlnirii cu Domnul prin rugăciune, tot așa rugăciunea te poartă spre Domnul, și pe Domnul spre tine.

Nedespărțire am de voi, fiilor. Așa să aveți și voi de Mine, că lucrul vostru cu Mine e mult, e măreț, și se așează chiar dacă greu este de înțeles și de văzut zidirea lui.

Cobor aici acum deasupra creștetului fiecăruia mâna Mea și mângâi la fel, dar meritele se deosebesc, fiilor.

Ridic acum la cer sărbătoarea și o așez spre mărturie cu toată vederea ei de jos și de sus.

Cuvânt de pace las. Pace vouă! Așez peste sărbătoarea aceasta și peste cuvântul ei numele Meu.

Iisus Hristos.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

08/21-11-2017